

Nyári Tábor 2006, Szentgyörgyvölgy

Mint minden évben, idén is megrendezték a Győr és Győr környéki diabetes gyerekek számára az életmód tábort, amely 2006. augusztus 25-29-ig tartott. Ezúttal GÓ-NA Őrségi Szabadidő Központban, Szentgyörgyvölgyön töltöttünk 4 napot. A körülmények nem voltak elhanyagolhatóak: úszómedence, tenispálya, kosárlabdapálya, focipálya, ping-pong, csocsó, biliárd.



Indulásunk autóbusszal, péntek reggel, a 9 órás gyülekezéssel kezdődött a kórház parkolójában. A buszon mindenki beszélgetett, és már az úton is nagyon jó volt a hangulat. Faházakban szálltunk meg, 6 személyes ágyakkal. Vacsora előtt mindenki bemutatkozott pár mondatban. Takarodó előtt volt még egy kis idő ping-pongozásra, biliárdozásra....stb. Másnap délelőtt 2 csoportra oszlottunk és az agyagozás rejtelmeibe avatott be minket Rezső bácsi. Ebéd után túrázni indultunk, és alig hogy elhagytuk a tábort, egy kis "baleset" történt. Sajnos egy személynek nem sikerült átkelni a sáros és pocsolós árkon. De ezt inkább nem folytatom, a többit úgyis tudjátok!



Nagy nehezen eljutottunk Velemérre, a Szentháromság és fények templomába. Persze a nap folyamán nem maradhatott el az edukáció sem.

Vasárnap egész nap a táborban maradtunk, hisz nagyon jó sportolási lehetőségek közül választhattunk. Volt fürdőzés, focizás, ping-pongozás, kosárlabdázás, biliárdozás, csocsózás...

Másnapi programunk sorversenyzés volt, amit a tábor tulajdonosa szervezett nekünk. 10 fős csoportokra oszlottunk és minden erőnket beleadva igyekeztünk legyőzni az ellenfeleket. Volt tojásdobálás, kötélhúzás, focizás, és még sok izgalmas feladat. Délután biciklizésre és pónigolásra volt lehetőség. Az ellátás jó volt, az első helyezett a kemencében sült pizza, és ez nem csak az én véleményem.



Jött az elfeledhetetlen búcsúest tábortűzzel, és dicséret jár Ákosnak, aki gitárral fokozta a hangulatot. Sajnos hamar eljött az éjféli takarodóval, és szomorúan gondoltunk a holnapra! Utolsó nap, utolsó reggelinken együtt a táborban felelevenítettük az elmúlt négy nap legjobb pillanatait, és persze emlegettük a mi Ramikánkat és szorítottunk neki a vizsgához. Pakolás, egy utolsó búcsú a tábortól és el is indultunk hazafelé. Természetesen a buszon megmaradt a jó hangulat!



Köszönettel tartozunk mindazoknak akik hozzájárultak ahhoz, hogy ez a hét maradandó élmény legyen számunkra, és ezúton szeretném megköszönni magam és a társaim nevében a győri gyermekdiabetológiai team dolgozóinak, hogy idén is kitétek magukért.

Kovács Zsuzsanna

Tét